

A JÓ PÁSZTOR – 2. Pásztor követése

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Békevár szolgálat, 2021. 01. 25.

Drága mennyei Atyánk! Az Úr Jézus Krisztus szent nevében köszöntünk Téged a királyi székeken! Hálát adunk, Atyám, hogy az Úr Jézus Krisztussal együtt mi is, egy szinten ülhetünk veled és uralkodhatunk ebben az életben, mert az Úr Jézus Krisztus feláldozta az életét és nekünk adta a mindenható szent nevét. Köszönjük, Úr Jézus, hogy a megváltáson túlmenően, az örök életen túlmenően hatalmat adtál nekünk a gonosz minden munkája felett és a názáreti Jézus Krisztus nevében a talpunk alatt tartjuk a gonosz minden erejét, munkáját, az egész hadseregét a Jézus nevében. Ott tartjuk, ahova az Úr Jézus helyezte: a talpunk alatt. Emlékeztetjük a pusztítót, hogy nincs hatalma felettünk, mert lefegyvereztetett és meg lett fosztva a trónjától, Jézus szent nevében! Köszönjük, Atyánk, a gyógyítások ajándékait, amit már bekapcsoltál és működtetsz. Köszönjük, Uram, a gyógyulásokat a szív területén. Köszönjük a gyógyulásokat a fej területén. Neked adunk, Urunk, minden dicsőséget! Te vagy a szabadítónk, a gyógyítónk! Te vagy az erőnk, és tudjuk, Uram, hogy Te akkor vagy legközelebb hozzánk, amikor mi a legnagyobb bajban vagyunk. Te soha el nem hagysz bennünket! Dicsérünk és magasztalunk Téged! Köszönjük a kijelentést, a megértést, hogy újabb szintre növekedve mehetünk haza a mai napon is. Megkötjük az ellenség minden munkáját, megtörjük a betegség szellemét és kiárasztjuk a szent erőt, a gyógyító kenetet, ezt a mennyei anyagot, a mennyei infúziót, hogy járja át a testeteket. És hálát adunk a Szent Szellemnek, valamint az Atyának a Szent Szellemért, hogy a Szent Szellem őrjáratot tart a határainkon, és a betolakodó ellenséget, a vírusokat visszatartja, az okozott károkat pedig helyreállítja Jézus nevében. Hálát adunk neked, Úr Jézus, hogy a te sebeidben mi gyógyulást nyertünk. Ezt nem engedjük el, hanem megragadjuk és beszólítjuk az életünkbe és magunkhoz vesszük úgy, mint az anyagi javainkat is. Megvalljuk, hogy a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított bennünket, mindannyiunkat, a betegség, a halál, a fájdalom törvényétől a Jézus nevében! Szabaddá tettünk Krisztusban és áldottak vagyunk Őbenne. A hálaadás bőséges bennünk feléd! Jézus nevében Ámen.

Üdvözlöd a szomszédodat és mondd neki: Legyen hálaadó szíved! Az Úr Jézus szeretetével köszöntünk titeket. Ismét hálát adunk az Atyának azért, hogy itt vagytok, mert a hálaadással nagyon sok minden összefügg. Ha valaki hálát tud adni az apró dolgokért is, az gyakorlatilag hálaadó szívvel rendelkezik. Ha valaki meglát apró pozitív dolgokat és hálát tud adni érte, az az illető alázatot gyakorol, és tudjuk-e, hogy miért is fontos, hogy alázatosok legyünk? Mert Isten Igéje azt mondja, hogy Isten az alázatosakat felmagasztalja, úgyhogy a hálaadás egy nagyon fontos dolog.

A múlt héten két napra „föztem” és milyen jól tettem, mert ez a hét nekem nagyon zsúfolt volt. A jó pásztorról tanítottam előzőleg, erről kezdtünk el tanulni.

A lényeg az, hogy amikor az ember az Éden kertben elbukott, akkor Isten máris küldött az 1Mózes 3-ban egy rejtett próféciaát. Azt mondta: „Ördög! Az asszony magva a te fejedre fog taposni!”. Ez az Úr Jézusról szólt. Itt Isten már tudatta, hogy fog jönni egy Megváltó, aki az Úr Jézus, aki az asszony magva. Tudjuk, hogy Mária magváról (magzatáról) beszélt és Jézusra utalt. Az ószövetségben több száz prófécia elhangzott, biztatva az ószövetségi népet, hogy a zsidók legyenek türelmesek és várjanak, mert jönni fog egy Megváltó.

Múlt héten kérdeztem, hogy ebben a községben van-e birkanyáj? A birkanyáj és a pásztora hasonlíthatók a gyülekezethez, vagy legalábbis példaként említhető a gyülekezetre. Azt mondja az Ige a gyülekezetre, hogy egy nyáj, amely bárányokból áll, és az egésznek van egy

pásztor. A helyi gyülekezetnek van egy pásztor, a világméretű gyülekezetnek pedig – ami Krisztus Teste – van egy főpásztor, aki maga az Úr Jézus. Beszéltünk arról is, hogy az Úr Jézus is legálisan jött be a Földre, ellentétben az ördöggel. A legális belépés azt jelenti, hogy valaki testben megszületik a Földre. Most jön egy beugratós kérdés: ugye, Jézus nem csak 2000 éve létezik? Természetesen nem, hiszen Ő már kezdettől fogva, örök időktől fogva létezett, csak 2000 éve öltött testet azért, hogy legálisan be tudjon lépni a Földre és legálisan le tudja győzni az ellenséget, az embert pedig megváltsa és visszaállítsa abba a hatalmi pozícióba, ahova Isten eredetileg elhelyezte.

Az ördög azért jött be illegálisan, mert nem született meg testben a Földre. Törvényes hatalma csak annak van itt a Földön, aki testben született. Mi mindannyian testben születünk, és ezért mi használhatjuk a Krisztusban kapott hatalmunkat. Azt is olvastuk a múlt héten, hogy a bárányok figyelmezik a pásztor hangjára, meghallják a pásztor hangját és követik azt, az idegent pedig nem követik. Folytatni fogjuk a János evangélium 10. fejezetében ott, ahol a múltkor abbahagytuk. Veszprémben van egy templom, amelyik elég új. Általában a templomi ajtók fölé feliratot szoktak írni, és ennél a templomnál az van írva az ajtó fölé: *Én vagyok az ajtó!* Ez talán egy kicsit furán nézhet ki, hogy az ajtó fölé az van írva, hogy *én vagyok az ajtó*, de ez Jézusra utal, mert igazából Jézus az ajtó a mennybe. Olvassuk az Igét.

János 10,6–7.

6. Ezt a példázatot mondá nékik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nékik.

7. Újra monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja.

Tehát Jézus a juhoknak ajtaja. Elhangzott a múlt alkalommal az Igéből az akol szó is. Lehet, hogy nem mindenkinek szimpatikus, hogy az akolt hasonlítjuk a gyülekezethez. De gyakorlatilag a fizikai akol a gyülekezethez hasonlítható, mert itt van együtt egy kis csapat, akik újjászülettek és Krisztus Testéhez tartoznak. És a világon sok úgynevezett *akol* van. Majd meglátjuk, hogy ez miért olyan fontos, ugyanis a végén az Úr Jézus azt mondja, hogy „*egy akol legyen*”.

Hagyjuk a könyvjelzőinket a János 10-nél. Itt az ajtóról beszélt az Ige, és nézzük meg azt a részt, ahol az Ige az útról beszél. Jézus azt mondta, hogy „*Én vagyok az út, az igazság és az élet és senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*”, mert Ő az ajtó. Keleti valláshoz tartozó emberek azt mondják, hogy keresik az igazságot. Hát mi megtaláltuk! Dicsőség Istennek! Mert itt mondja az Ige, hogy „*én vagyok az igazság és az élet*”. Akkor minek tovább keresni? Olvassuk hát az Igét!

János 14,6.

6. Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.

Tehát van egy út a mennybe, az pedig Jézus. Múlt héten beszéltünk arról, hogy Ő az útnyitó, ugyanis Ő volt az első, aki újjászületett Isten Szelleme által. Isten újjászülte Jézust és az Úr Jézus feljött a pokolból. Tehát van egy út, és van egy úttörőnk, aki megy előttünk, mi pedig követjük Őt. És az út végén van egy ajtó. Menjünk vissza a János 10-hez és olvassuk tovább.

János 10,8.

8. Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok.

Erre is mondanom kell, hogy ámen. Nem mindenki az igazságot és az Igét hirdeti. Valaki megkérdezte a levelező listánkon, hogy melyik az igaz vallás? Nem vallásban kell gondolkozni. Jézus nem vallás, Isten nem vallás és a Biblia sem vallás. Helyette a bibliai hitben kell gondolkoznunk. Amit a Biblia tartalmaz, az Isten-féle hit és azt szívjuk magunkba, hogy növekedjünk, combosodjunk és izmosodjunk hitben. Nem vallásban kell gondolkozni.

Egyik testvérünk elmagyarázta még az alkalom előtt, hogy neki egy prédikációt kellett tartani, hogy mi a különbség a vallás és a hit között. Gyakorlatilag a vallásban benne vannak az emberi rendelkezések, bele vannak spékelve emberi tanok, mi pedig a tiszta Igét tanítjuk. Azért nevezzük magunkat teljes-evangéliumi gyülekezetnek. Természetesen nem csak mi vagyunk ilyen gyülekezet. Mi például nem mondjuk azt, hogy az Ésaías 53. fejezet nincs, az törölve és felejtjük el. Vagy az 1Korinthus 12-t felejtjük el, mert a szellemi ajándékok működtek az apostolok idejében, de miután ők meghaltak, már nem működnek. Ti persze tudjátok, hogy működnek. A kézrátétel is jól működik.

Az Evangélium Isten ereje, ahol pedig az Evangéliumot hirdetik, ott Isten ereje felszabadul és tudnunk kell, hogy az Evangélium nem vallás. Ahol az Evangéliumot hirdetik, ott gyógyulások vannak. Ezt nem kell különösebben ecsetelnem, ugyanis ti is olvassátok és tapasztaljátok, hogy ahol az Evangéliumot hirdetik, ott gyógyulnak az emberek. Ahol nincsenek gyógyulások, ott vallásban vannak. Kétségtelenül ott is beszélnek egy keveset az Igéről, de vannak benne emberi rendelkezések, emberi tanok. Az Úr Jézus erre azt mondja, hogy „*A ti rendelkezésetek hatástalanítja Isten Igéjét*”. (Mát. 15,6) Az emberi rendelkezések hatástalanítják, semmissé teszik Isten Igéjét. Tehát nagyon fontos, hogy az igei úton maradjunk.

Kértek egy példát? Mi az emberi rendelkezés? Például egy ilyen apróság, hogy pénteken ne egyél húst. Nekem iskolás koromban ez volt az egyik vallásos rendelkezés, amivel találkoztam. Nem akarok semmilyen egyházat külön kihangsúlyozni, mert nem az a célom, hogy bármilyen felekezetre mutogassak. Amikor én gimis voltam, az egyik osztálytársam vallásos volt és mikor a menzán hús volt péntekenként, akkor ő nem ette meg.

Mondja valahol a Biblia azt, hogy egy lelkész ne házasodjon? Azt mondja az Ige az 1Korinthus 7-ben, hogy jó tisztának, egyedül maradni. Isten szereti a tisztán tartott „edényt”. Van előnye, ha valaki független marad és nem házasodik meg, mert az összes idejét az Úrnak tudja szánni. De ha a testi kívánságok eluralkodnak rajta, akkor inkább házasodjon, mint szenvedélytől égve paráznaságban éljen. Isten szereti az odaszánást. Ti is odaszántátok ma magatokat, hogy itt lesztek, attól függetlenül, hogy mi történik, vagy hogyan érzitek magatokat. Isten meg tudja ezt áldani. Isten hatalmasan meg tudja áldani azt, ha valaki odaszánja magát teljesen, hogy Őt szolgálja, és azt mondja, hogy „*Én nem házasodok, nem nőszülök meg, nem megyek férjhez és csak az Urat akarom szolgálni*”. Isten ezt nagyon-nagyon tiszteletben tudja tartani és meg tudja áldani, ha az saját döntésből jön. Csak reflektáltunk arra, hogy mik az emberi rendelkezések és mit jelent a vallás röviden. Megyünk tovább.

János 10,9.

9. Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál.

Tehát bemegey az ajtón. Ez az újjászületés. Mi bementünk az ajtón. Rátaláltunk. Jobban mondva, ahogy az Igét elővettük a múlt héten, elolvastuk és megértettük, hogy valójában Isten talált ránk. Megfogta a grabancunkat és bevitt minket a Királyságába. Aki bemegey az ajtón, az Úr Jézus ajtaján, az üdvözült és innentől kezdve megvan az örök élete. Sajnos sokfelé ezt nem tanítják kellő hangsúllyal.

Éppen ma kaptam egy érdekes e-mailt. Van egy református lelkész, aki újjászületett és neki is van egy Hírlevél rendszere, ahogy nekem. E-mailben már váltottunk egy pár szót és üdvözöltük egymást. Ő azt hirdette ki, hogy valamilyen dicsérő csoport a Nyugati pályaudvar aluljárójába kimegy és ők is csatlakoznak hozzá. Megvoltak a napirendi pontok, hogy mikor osztanak ajándékot, és hogy mikor ki éneklje a dicséretet. Ez mind nagyon szép és jó, de üdvösségre vezetést nem láttam benne. Bízom azért, hogy az Úr ezt előszólítja és elmondják az üdvösségi imát a hallgatósággal. Az lenne az ajtó mindenki számára ott a Nyugati pályaudvar

aluljárójában, hogy ott közösen vagy többször elmondják az üdvösségi imát. Akkor lépnek át az ajtón. Lesznek még többfelé szabadtéri evangelizációk. Aki tud, az menjen és támogassa ezt a munkát, mert nagyon sok embernek nyitva van a szíve. A magyar emberek istenhívő emberek, csak egy ima kell ahhoz, hogy átlépjenek az üdvösség küszöbén, az ajtón. Még nem mondták el nekik a Róma 10,9-10 alapján, ha hisznek valamiben, akkor azt ki is kell mondani, és Isten ebben nagyon-nagyon szeretne használni bennünket.

Jézus az ajtó. Akkor megyünk be rajta, ha elfogadtuk Jézust, az Ő megváltó munkáját, amit kegyelemből adott, amiért nem dolgoztunk meg és nem érdemeltük ki. Ezért tartozunk nagy-nagy hálával, sok-sok hálával és köszönettel. Folytassuk a János 10,10-zel, amit sokan jól ismertek. Ez a Biblia vízvázlatostója, ami megmutatja, hogy mi a jó és a rossz közötti különbség.

János 10,10–11.

10. A tolvaj nem egyébért jó, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Ez a tolvaj nem egy fizikai értelemben vett tolvaj, aki álarcban surran be, hanem az ördög a tolvaj, aki a hátsó ajtón jött be. Megneszelte, hogy nyitva van a hátsó ajtó. És mit csinál? Ől, lop, pusztít. Jézus pont az ellenkezőjét teszi. Jézus azt mondta, hogy „*Én azért jöttem, hogy életük legyen*”. Ez alatt érthető az örök élet és a földi boldog élet is, mert Jézus azt mondta, hogy „*életük legyen és bővülködjenek*”. Mindenben bővülködjenek: egészségben, anyagiakban, boldogságban, békességben, minden jóban. A következő versek kimondottan a jó pásztorról szólnak. Olvassuk a 11-es verset:

11. Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.

Már leszögeztük többször is, hogy Jézus a főpásztor, Jézus a jó pásztor és Ő az életünk Ura, aki valóságosan az életét adta értünk. A János 15,13-ban azt olvassuk, ami első hallásra lehet egy kicsit visszatetsző:

János 15,3.

13. Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.

Ez szól rólam és rólad is. Ezt szó szerint vedd! Nálunk az élet odaadása nem úgy értendő, mint Jézusnál, mert Ő a halálával fizetett a megváltásunkért. Itt az élet odaadása egy odaszánást jelent. Isten egy odaszánást vár tőlünk, hogy szolgáljuk Őt és Isten királysága javára dolgozzunk. Tehát nem a fizikai életünknek a befejezésére utal itt az Ige. Ne értsük félre! Mondok két Igét, amit külön nem olvasunk fel, csak csatlakozik ehhez a részhez. Az 1Péter 2,25-ben azt mondja az Ige, hogy „*Megtértünk lelkünk pásztorához*”. Ez is az Úr Jézusról szól. A másik Ige pedig a Zsidókhöz írt levél 13,20, ami arról szól, hogy az Úr Jézus *a juhok pásztora*. Több helyen is megvan ez a hasonlat az Igében és jó, ha több helyen utánanéznünk ugyanannak a témának. Folytassuk a János 10. fejezetével a 12-es verstől:

János 10,12–16.

12. A béres pedig és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat.

13. A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra.

Látnunk kell a különbséget egy pásztor esetében, hogy egy számadó juhászról van-e szó vagy egy béresről, ugyanis mindkettőre bízhatnak nyájat. Az idősebb korosztály talán még tudja, hogy ki volt a számadó juhász. Ha volt is a számadó juhásznak aljuhásza, vagy bojtára. [A bojtár: Állatokat őrző fiú. Nyájat, csordát, ménest legeltető idősebb pásztor felügyelete alatt segédkező legény.] A lényeg az, hogy a számadó juhász felelt egyedül az egész nyájért. Megvolt az, hogy a juhász és a nyáj mikor mentek ki a legelőre. Főként a hegyekben lehetett megfigyelni, hogy kivonultak tavasszal és ősszel visszamentek.

A végén a juhásznak el kellett számolni azzal, hogy legalább annyi juhot hozott vissza, amennyit elvitt, de inkább többet, mert közben a jószágok ellettek. Tehát különbség van számadó és béres között. A bérest nem kéri számon, a számadót viszont az Úr számon kéri. Gyakorlatilag a gyülekezet pásztorain az Úr Jézus számon kéri, hogy miként táplálta a nyáját az Igével. Az Úr Jézus az alapján kéri számon a pásztor, hogy mivel tanítja a nyáját, hogy milyen legelőre viszi, hogy milyen a növekedése a nyájnak. Ami elhangzik a pulpitusról, az tanítás, és nem kötelező érvényű, hogy megtegyed. Persze, ha megteszed, akkor jobban jársz, mintha nem teszed meg, de ettől függetlenül a teljesen ellenkezőjét is megcsinálhatja valaki és néha meg is teszi. Az már nem a pásztoron múlik, mert ő elmondta a tanítást.

A számadó és béres közötti különbség kapcsán meg kell említeni azt, hogy vannak olyan szolgáltók, akiknek nincs elhívásuk szolgálatra. Ilyenkor a szolgálat sem működik úgy, mintha valaki olyan végezné, akinek elhívása van. A szolgálathoz elhívás kell, amihez van kenet és ez olyan, mint egy „köpönyeg” az emberen. A köpönyeg természetesen idézőjelben értendő. A köpönyeg tulajdonképpen egy palást. Régen, mikor a királyt megkoronázták, akkor kapott egy palástot is. A palást az isteni kenetet jelképezte. A kenet nem látható, csak annak a jelei. Például, hogy az emberek eldőlnek a kézzel a kézzel. Mivel a kenet nem volt látható, ezért a palástot tettek a felkenetett emberekre.

A prófétáknak is volt köpönyege, Illésnek is volt. A köpönyeg egy elég súlyos anyagból készült és azt jelképezte a körülötte levőknek, hogy az azt viselő személy Isten elhívottja, vagy egy próféta, vagy Isten szolgája. Az egyházunkban is előfordult ilyen, hogy egy pásztornak nem volt elhívása, de igazából ez a kezdeti nagy buzgalom miatt nem volt kellően tisztán látható, hogy az egy pásztori elhívás, vagy csupán egy nagy szívbeli felbuzdulás. Idővel persze minden a helyére kerül. A lényeg az, hogy van különbség a számadó és a béres között. Bizony tudunk olyan gyülekezetekről, név nélkül mondom, hogy akár 70 főről sajnos lecsökkennek 8-10-12 főre. A saját házuk táján, a saját egyházunkról beszélek. Valami ott nem volt rendben, vagy nem volt a helyén a pásztor, mert az sem mindegy, hogy melyik pásztor hova megy szolgálni. Oda kell menni, ahova az Úr elhívja. A pásztornak is van helye. Olvassuk tovább a 14-15-ös verseket János 10. fejezetéből:

14. Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim,

15. Amiként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért.

Azt mondja itt Jézus, hogy a nyáj és a pásztor ismerik egymást. Ez igaz a réten és a gyülekezetben is, Krisztus Testében. Ha a nyáj elvonul a réten az egyik legelőről a másikra, akkor a pásztor pontosan tudja, hogy melyik juhocska a gyengébb és lehet, hogy azt a nyakába veszi, vagy valahogyan segít rajta. A pásztor tudja, hogy mi a juhocska gyengéje, mi a baja és hogyan segítsen rajta, ha annak fáj valamije. Ahogy össze van kötve jelképesen a legelőn levő pásztor a nyájjal, a gyülekezetben hasonlóan a nyáj is össze van kötve a pásztorral szellemi értelemben. És bizony nagyon sok mindent az Úr meg is mutat a pásztornak. Én magam is sokszor meglepődök, hogy miket nem tud az előjárónk, ami tanításokból előjön, ha valaki hűen figyel és fülel.

A múltkor egyik testvérünket felhívtam és megkérdeztem tőle, hogy ő szeretne-e számítógépet? Azt mondta, hogy igen. Mondtam neki, hogy egy ideje forog a szívemben, hogy szeretne számítógépet. Azt mondta, hogy van neki egy számítógépe a szekrényben, de nagyon régi és egy laptopra pályázna. Mondtam neki, hogy van egy keresztény szervezet, amely használt számítógépeket ajándékoz az Evangélium szolgálóinak. Ez a szervezet begyűjti az adományokat és adja oda olyan helyekre, ahol az Evangélium terjedését segítik. A testvérünk azt mondta, hogy ő szeretne akkor egy laptopot. Hálás vagyok az Úrnak, mert sok mindent

megjelent az Úr és ez így van helyesen. Ha felébreszt valakit éjszaka az Úr, akkor az azért van, mert valakiért imádkozni kell, és ha nem tudja, hogy kiért, akkor nyelveken imádkozzon.

Tehát van egy szellemi kapocs a nyáj és a pásztor között, de ugyanígy van egy szellemi kapocs egyházunk elöljárója és a területen levő pásztorok között is. És igazából az a kenet, ami az egyház elöljáróin keresztül, továbbá a helyi pásztorokon keresztül lecsorog, az eljut a nyájhoz. Mind a kenet, mind az áldások eljutnak mindenkire. Így működik Krisztus Teste. Ezek a láthatatlan kapcsok és kötelek. Olyanok, mint a gombafonalak a föld alatt, hogy egyszer csak azt vesszük észre, hogy „*Hopp! Itt is kinőtt egy, meg amott is kinőtt egy gomba*”.

A barikának, ha gondja van, akkor béget, a pásztor pedig gondoskodik róla. A gyülekezetben ugyanez a helyzet. Ha valakinek van egy kis gondja, akkor máris megy a pásztorához vagy e-mailt ír neki és „béget”, hogy „*ez a gondom*”, vagy „*ez a gondom*”, és akkor most erre mi a válasz? Néha érdekes kérdések jönnek elő, és ez a pásztori köpönyegben levő tanácsadás körébe, a pásztori feladatok közé tartozik. Olvassuk a 16. verset:

16. Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra; és léssen egy akol és egy pásztor.

Ezt úgy értelmezem, hogy a világon több keresztény felekezet van. Magyarországon talán száznál is több felekezet van. Hozzá kell tennem, hogy ebből nem mindegyik keresztény. Ebben benne vannak a buddhista felekezetek is, meg mindenféle egyéb felekezet. Jézus az akol alatt az újjászületett keresztények csapatát érti.

Mi is egy kis akol vagyunk, meg a szomszéd településen is van egy kis akol, és természetesen van az összes többi akol is, amire azt mondja az Úr Jézus, hogy Ő szeretné ezeket a kis aklokat, kis nyájakat egybeforrasztani. Nem is csak a Krisztus Szeretete Egyházban, hanem Krisztus Testén belül, hogy egységbe jusson mindenki, mert a mennyben nem lesznek megkülönböztetve a felekezetek. Nem lesz rád írva, hogy Krisztus Szeretete Egyház, a másokra nem lesz ráírva, hogy Baptista, hanem Krisztus Teste lesz, ahol mindenki egyenrangú. Ugye milyen csodálatos lesz?

Az Úr Jézus a főpapi imájában a János evangélium 17. fejezetben imádkozik úgy, hogy Isten akarata az, hogy eggyé legyünk. Most nem olvassuk el, de felírhatjátok magatoknak, hogy a János 17-ben a 22-23-as versekben olvashatjátok azt, hogy „*eggyé legyünk*”. Tehát ez jelenti az egy akolt. Most pedig folytassuk:

János 10,27–29.

27. Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem:

28. És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.

29. Az én Atyám, a ki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből.

Azt mondja az Úr Jézus, hogy csak az Ő juhaim hallják az Ő szavát, és ha hallják, akkor követik azt. Ebből következtetünk arra, hogy nem mindenki az Úr Jézus báránya – egyelőre még. Itt most nem a nem keresztény vallásokra gondolok, hanem a keleti vallásokra és egyebekre. Persze az Úr Jézus azt szeretné, meg az Atya is, hogy mindenki megmeneküljön. Sokuknak nagyon nyitott a szívük.

Meséltem-e nektek azt a múltkor, hogy van egy – ha jól láttam az arcát – arab pap? Ha nem, akkor most elmondom. Tehát van egy arab pap, akinek van egy tévéműsora, ahol kérdéseket tesz fel. Egyébként kérdezni sokkal jobb, mint valamit egyenesen állítani. Sokkal jobb kérdezni, hogy „*Biztos, hogy úgy gondolod, hogy ez így helyes?*”, mint valakinek egyenesen a képébe vágni, hogy „*Ez így nem helyes*”. Az utóbbin lehet, hogy valaki megsértődik, de ha kérdést teszünk fel, akkor úgy egy kicsit finomabb árnyalatba hozhatjuk a dolgokat.

Visszatérve erre az arab papra, ő a műsoraiban rendszeresen megkérdezi a muszlimoktól bizonyos dolgokat, hogy a Korán erre ad-e választ? Megkérdezi: „*Kaptok-e választ a Koránban?*” És elmondja, hogy azért kérdez, mert a Bibliában van rá válasz. Akkor sokan azt válaszolják erre, hogy ha a Koránban nincs válasz, de a Bibliában van, ezért elfogadjuk Jézust.

Vérdíjat tűztek ki a fejére, mert annyi muszlimot elhoz az Úr Jézushoz. Dicsőség az Úrnak! Tehát követik az Övéi az Ő hangját. Hallják a szavát, és követik. Hogy lehetünk az Ő követői, bárányai? Úgy, hogy tudatosan befogadjuk az Úr Jézust. Én 44 éves koromban születtem újjá, és sajnálom az addig elvesztegetett időt. Aki fiatalabban született újjá, az szerencsésebb, de igazából az a lényeg, hogy az örök élet belénk került. A tudatos befogadás azt jelenti, hogy tanítást kell hallani arról, hogy miért kell elmondani az üdvösség imát. A Hiszekegyet hány-szor elmondtam! Veletek együtt, gondolom, és nem történt semmi, mert nem tudtam, hogy miért mondom. Ennyi az egész.

Tehát az örök élet Jézus tudatos befogadása által nyerhető el. Egy döntés kell, hogy én be akarom fogadni az Úr Jézust. Azt mondja, hogy senki ki nem ragadhatja. Jézuséi vagyunk. Két esetben lehet elszakadni az Úr Jézustól, de azok nagyon-nagyon súlyos esetek. Az Ige azt mondja, hogy a Szent Szellem káromlásával. A világban te sehol nem hallod azt, hogy a Szent Szellemet káromolják. Istent szidják, de a Szent Szellemet nem káromolják. A másik eset pedig Jézus tudatos, szándékos megtagadásával. Úgy, ahogyan tudatosan befogadjuk, ugyanúgy tudatosan meg is lehet tagadni, de ehhez már felnövekedett kereszténynek kell lenni. Kenneth Hagin az egyik könyvében ír erről. Volt egy pásztorfeleség, aki megtagadta az Urat.

János 21,15.

15. Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki Jézus: Legeltesd az én bárányaimat!

Ugye ezek szép gondolatok a jó pásztorról? Ő pásztorol bennünket, irányít, vezet, terelget a legjobb legelőre.

A lényeg itt most az, hogy Jézus adott egy utasítást a tanítványnak, hogy: Legeltesd! Elsősorban a pásztoroknak szól, de a nyáj is tud tovább legeltetni, mert viszi az Örömhíradó újságunkat és a többi kiadványokat. Gyakorlatilag ti is legeltettek tovább, mint tanítványok. Azon kívül, hogy legeltesünk, továbbra is kell, hogy őrizzük a nyáját, és kövessük a pásztor. Őrizd a nyáját – ez elsősorban pásztoroknak szól. Az „őrizd” alatt azt kell érteni, hogy tanítja a nyáját, figyelmezteti a veszélyre, óva inti, de az illetőnek a szabad akarata megmarad. Nincs idekötve kötéllal a székhez, hogy innen aztán egy tapodtat sem mehatsz el! Legfeljebb csak sajnáljuk, ha valaki másképp dönt.

Bizony, az eddigi szolgálatunk alatt érdekes dolgok fordultak elő! Egy új helyen voltunk, és egy-két alkalom után kimaradt valaki, pedig rákból gyógyult meg, mielőtt mi átvettünk azt a nyáját. Azért sértődött meg, mert, ahogy mondta: Ez a pásztor birkáknak néz bennünket! Hát itt van az Igében, hogy bárány, bárány, bárány. Hogyan érthette ki ebből, hogy birkának nézem, máig kérdés a számomra.

Aztán később egy másik eset így történt. Tanítottam a gondolkodásról, hogy a helytelen gondolkodás depresszióhoz vezet, és a depresszió súlyosabb esetben elmebajjává is fajulhat. Ez elég ritka, mert azért ilyen súlyos esetek ritkán fordulnak elő, de a helytelen gondolkodásnak ez is lehet a következménye. Ez a drága bárány meg azt mondta: Na, ez a pásztor itt elmebajosnak néz bennünket! Aztán elköszönt. De hiszen ezt mind az Ige írja!

A szabad akarat megvan, csak nem a jó pásztor hangjára hallgattak. És kikerülni az ott-helyről, ami nem szerencsés. Ha az Úr küld egy áldás-csomagot, vagy netán fizikálisan küld egy csomagot, így címezve: Balatonmeggyesi gyülekezet, Kiss Pista Jóska. Ha ő nincs itt a gyülekezetben, mi lesz a csomaggal? A címzett ismeretlen jelzéssel visszamegy a feladóhoz, és ő nem kapja meg.

Keith Moore egyik tanításában hallottam a következőt. Keith Moore mellett volt egy házaspár, szintén szolgálók voltak, valamilyen segítő beosztásban. Egyszer csak bejelentették, hogy köszönjük szépen, itt befejeztük a szolgálatunkat, és elmegyünk, mert úgy gondoltuk! Az „okos doboz” (elme), ugye, úgy gondolta, hogy elmegy. Utána beszélt arról ebben a tanításban Keith Moore, hogy soha nem tudta meg az a házaspár, hogy Isten mit készített a számukra. Éppen folyamatban volt már egy adás-vételi szerződés, hogy Keith Moore egy házzal megajándékozza őket. Mivel elhagyták a helyüket, ez a lakás elúszott. Sok ilyen eset lehet még, amiről nem is szerzünk tudomást. Az Apostolok cselekedetei 20. fejezethez menjünk. Itt Pálon keresztül szól az Úr a vénekhez. A gyülekezeti vének a régi keresztények.

Apostolok cselekedetei 20,27–28.

27. Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.

Először gyülekezeti vének (az Úrban idősebbek) vezették a gyülekezeteket, utána rendelt Isten pásztorokat. Az Efézusi levél 4. fejezetében fel van sorolva, hogy pásztor, tanító, evangélista, próféta és apostol, öt szolgálati elhívás van az Újszövetségben. Az ószövetségben a papok voltak. Igazából Pálon keresztül az Úr azt szólja, hogy a véneknek, illetve a gyülekezet vezetőinek van felelőssége, mégpedig elsősorban a példamutatásban. Kint, a faluban árgus szemekkel figyelik, hogy mit csinál a Krisztus Szeretete Egyház báránya. Ha tetszik, amit tesz, és ahogy él, az életvitele, akkor azt mondják, hogy ide érdemes jönni. De ha nem tetszik, mert ugyanolyan, mint a világ, akkor azt mondja, hogy minek jöjnek ide? Krisztus Testén kívül is ugyanez van.

Korábban már említettem, hogy itt a gyülekezeti vének példamutatása milyen hatásos volt, mert igazából különösebben nem is kellett említenem, hogy milyen jó, ha itt van a Biblia, itt van a jegyzetomb, itt vannak az imakönyvek, mert így tudunk együtt munkálkodni, egységben lenni. Isten a 133. zsoltár szerint oda tud áldást küldeni, ahol együtt, és egységben vannak. Például, amikor itt együtt szoktunk imádkozni, az első feltétel érvényesül, hogy együtt vagyunk. A második feltétel – ha csak kettőtöknek lenne itt imakönyve –, akkor az egység már nem érvényesül, és akkor ugrott az áldás. De mivel egységben és együtt vagyunk, Isten áldásaiban lubickolunk. Halleluja! Ez egy nagyon jó példamutatás, és sok ilyen példamutatás lehet. Egyébként a gyerekek is többet tanulnak a szülők példamutatásából, mint a szavakból. Menjünk tovább 1Korinthus 9,7-re, haladunk előre az Újszövetségben.

1Korinthus 9,7.

7. Kicsoda katonáskodik valaha a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda pásztorol nyáját, és nem eszik a nyájnak tejéből?

Lehet, hogy egy kicsit kiragadott az Ige, de nagyon jól megvilágítható a réten levő nyájjal. Ki látja el a réten levő pásztort? A nyáj. Tejjel, amiből tejterméket készíthet, hússal, gyapjúval, amit eladhat. Tehát a pásztor gondoskodik a nyájról, mert jó legelőre viszi, hogy jó erőben legyenek, tudjanak gyapjút, tejet adni. Viszonzásul – mondhatjuk így is – a nyáj pedig ellátja a pásztort. Isten így építette fel az egyházat is, hogy a pásztor gondoskodik a nyáj szellemi táplálékáról, a nyáj pedig gondoskodik a pásztorról. Ez egyértelműen megmutatja a tized fizetésnek a helyét.

A múltkor felhívott egy keresztény a szomszéd településről, hogy van-e nálam KSZE csekk, mert a tizedét fel akarja adni Pestre. Miután letette a telefont akkor kapcsoltam: hoppá! A tizedet nem Pestre kell vinnie, hanem a pásztornak. A pásztor viszi a tizedét a pesti egyházunkba. A gyülekezeti tag a helyi pásztornak adja, azért van a persely. Ő nem volt tisztában azzal, hogy a tizedet a helyi gyülekezetben kell, hogy elhelyezze, a pásztor ellátására. Ha Pestre akar küldeni valamilyen összeget, akkor az adomány, és az más kategóriába tartozik.

Időnként nem árt beleképzelni magunkat a másik ember helyzetébe, hogy megfelelően tudjunk imádkozni érte. Vagy sokan nem tudják beleképzelni magukat a pásztor helyzetébe, mert meg sem próbálták. Egyszer nagy hófúvásban lementünk Tamásiba, ami tőlünk azt hiszem, 50 km. Most nem a kilométer miatt, csak tudjátok arrafelé elég hófúvásos, mert ott nyílt terep van. Odaértünk, dicsőség az Úrnak, sértetlenül. A helyiek közül senki sem volt ott! Méltányolni az Úr Jézus munkáját, meg az előljáróink munkáját, az szintén egy fontos dolog. Mert a tanítások sem egy csettintésre jönnek elő, hanem ezzel foglalkozni kell. Tehát a réten levő nyáj mintája alapján látjuk, hogy a gyülekezeti nyáj a pásztorot tartja el, így rendelte el Isten. És a tized a helyi gyülekezet pásztorához tartozik. Ha már itt tartunk, fölírtam magamnak egy kérdést.

Szerintetek van-e tizedfizető itt, a gyülekezetben? Van. Dicsőség az Úrnak! Aki tizedfizető, az hivatkozhat arra úgy, ahogy szoktam imádkozni a 41. zsoltár, a 91. zsoltár és a tizedfizetők joga alapján a szent védelmet vallom meg magunk felett. A 41. zsoltár a szegényeknek való adakozás, a 91. zsoltár védelme, valamint a tizedfizetésen felüli adakozás olvasható a Malakiás 3,10–11. környékén. Erről tanítottunk, hogy 7 áldás van a tizedfizetésben, meg ott van a védelem, ami az ördög munkáit lerontja. Ez ahhoz hasonló, mint amikor a világban védelmi pénzt fizetnek a maffiának. Hát itt nem a maffiának fizetjük, hanem az Úrnak fizetjük. Egy sokkal jobb helyre adjuk, mert a védelmünk garantált.

1Péter 5,2.

2. Pásztoroljátok az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerből, hanem önként; sem nem rút nyereszkedésből, hanem odaadással;

A régebbi Bibliában úgy áll, hogy legeltessétek a nyáját. Itt már a legutolsó kiadásunkban úgy szerepel, hogy pásztoroljátok. Ez így jobban értelmezhető. A legeltetés a tanítást jelenti gyakorlatilag. A szó szerinti legeltetés a füvel. Tehát legeltetés, pásztorlás. Hogyan? Teljes örömmel és odaadással. Az a pásztor, aki kesereg, nyafog, hogy jaj, már megint mennem kell szolgálatba, jaj, már megint ennyibe kerül az útiköltség, ennyi benzin kell a kilométerek alapján, jaj már így, jaj már úgy, abban nincs öröm! A múltkor egyszer elhangzott, hogy ha nem örömben vagyunk, akkor nem az áldások területén vagyunk. Durva szóval az átok területén vagyunk. Ezért mondja az Ige, hogy mindenkor örüljete – a Thessalonika levél vége felé találjuk. Mindenkor örüljete. Nem annak, amiben éppen vagytok, és az ördög esetleg elgáncsolt, hanem annak, amit az Úr Jézus elvégzett értünk. Annak kell örülni, és hálát adni. Tehát az örömnélküliség, az egy áldáson kívüli terület. A Jelenések könyvének 7. fejezetében már a jövőnket vázolja fel az Úr Igéje.

Jelenések 7,14–17.

14. És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében.

15. Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak néki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettük.

16. Nem éheznek többé, sem nem szomjúhozna többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség:

17. Mert a Bárány, aki a királyiszéknek közepette van, pásztorolja és vezeti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.

Meglátjátok, jó helyünk lesz abban az egy nagy akolban! Találkozni fogunk azokkal, akik már előre mentek. A múlt héten megbeszéltük, hogy a Főpásztor az Úr Jézus, az egyházvezető a vezető pásztor, és alpásztoroknak tekinthetők a gyülekezeti pásztorok. Ahogy olvashatjuk az Igében, és imádkozom is minden alkalom előtt, hogy az Úr adja a szavakat a számba, hogy azt szóljam, ami az Ő akaratában van. A pásztorok nem fejből találják ki, hogy mit mondjanak. Nagyon sokszor előfordul az, amikor valamelyik bárány azt érzi, hogy jaj, ez nekem szólt, ez

telitalálat! Persze, mert az Úr tudta, hogy mit kell szólni felé. De minden üzenet nem szól mindenkinek, hanem csak egy része, valószínű. De növekedni lehet az Igén, és szükséges is.

Előfordul, hogy rossz hangra hallgatunk, főképpen akkor, amikor bezáródik a szív, és nem hall a keresztény Istentől. Tehát nagyon fontos a nyitott szív, ezért nem szabad megengedni a sértődést, a neheztelést, a meg nem bocsátást, mert a szellemi fülünk olyankor bezáródik és nem halljuk meg a Szent Szellem hangját, a Szent Szellem vezetését. Pedig Ő mondaná, és mondja is, hogy ne arra menj, mert ott van egy nagy csapda, az ördög odaállított egy csapdát! Lehet, hogy tapasztaltál már ilyet, akár itt falun belül is, hogy most ne azon az utcán menjél, hanem egy másikon! Ha Pestre megyek, két irányban lehet odajutni Pesterzsébetre. Vagy az M0-son megyek, vagy a Lágymányosi hídon át lefelé a Soroksári úton. Néha van ilyen belső vezetés, hogy most ne arra, hanem erre. Biztos, hogy ilyenkor valamilyen helyzetből ment ki az Úr. Sokszor nem is tudjuk mi az, mert ha nem megyünk arra, akkor nem látjuk.

Hogyan választunk gyülekezetet? Nem tudom, a múlt héten szóltunk-e erről, de most röviden elmondom. Nem úgy választunk, hogy eljövök, aztán megnézem. Ha itt női szolgálat van, akkor itt nem maradok! Elmegyek máshova. Ilyen is volt! Hát, ez nem egy olyan vidám pásztor, akkor elmegyek a harmadikhoz. Na, ez egy vidám hölgy, akkor most ott maradok nála. Nem így kell keresni gyülekezetet, hanem: Uram, mutasd meg, hogy hol van az én helyem! Ezt vonatkoztathatjuk a gyülekezetre, a munkahelyünkre. Uram, mutasd meg, hogy mi az én munkahelyem. Hol lakjunk, mert Isten által elrendelt helyünk van. Akkor tudunk áldottak lenni, amikor Isten tervében vagyunk benne. Amikor Isten tervében vagyunk, akkor vagyunk az Ő akaratában, minden tekintetben. Melyik iskolába menjenek a gyermekeink? Nagyon sok pályamódosító fiatal van. Kitanul egy szakmát, aztán megy egy másik iskolába, mert nem Isten akaratában volt az. Olyan emberrel is találkozni, hála Istennek, aki azt mondja, hogy megtaláltam azt, amit mindig szerettem volna csinálni. Ilyen is van!

Közben gyógyító kenet van derékban és ízületekben, a lábokban különböző helyeken.

Olyanról is ír a Biblia, hogy nyájtolvaj. Nemrégiben elég határozottan el kellett beszélgetni egy másik gyülekezeti szenttel. A múlt héten említettem már ezt, hogy azt mondta valakinek, hogy nem kell neked gyülekezetbe járni, majd én eljövök hozzád, és rád teszem a kezemet, én mindent tudok már! Ez biztos, hogy nem az alázat szelleme. Egy biztos, hogy Isten építi a gyülekezetet. Azt mondja az Ige, hogy Ő a növekedést adó Isten. Ha pedig valaki kiszakít a gyülekezetből, az nem építés, és nem is Istentől van. Mindenki a maga vetését fogja learatni!

Jézus a te Urad. Megkérdezel-e mindent Tőle? Úgy általában, a férjektől meg szokták kérdezni a feleségek, hogy mit főzök? Most mennyit vásároljak? Mit szeretnél ajándékba kapni? Meg mindenfélét. Milyenre festessük a szobát? Ilyen hétköznapi kérdések. De igazából, szellemi értelemben az Úr Jézus a mi Urunk, elvileg mindent meg kellene kérdezni Tőle. Például mit tegyek ebben a helyzetben? Menjek, vagy ne menjek? Lépjek, vagy ne lépjek? Tehát az Ige cselekvőinek kellene lennünk ahhoz, hogy még nagyobb áldásokban részesülhessünk.

Van egy a drága nagymami, aki a menyével együtt felfedezte, hogy milyen jó a gyülekezetben! Szorgalmasan jártak, járnak. Közben, a kezdetek kezdetén, párhuzamosan még a templomba is eljártak, és azt mondták, hogy milyen jó, mert mióta a Szent Szellem bennünk van, értjük, hogy mit prédikál a pap! Eddig nem értettük. Aztán jött a húsvét, és a gyónás. És nem kérdezte meg az Urat, hogy menjen-e gyónni, vagy ne menjen. A Biblia mit ír erről? Azt írja az 1János 1,9-ben, hogy te az Úr Jézushoz forduljál és neki mondd el, Tőle kérj bocsánatot. De nem is kell várni húsvétig, hanem még aznap este tedd meg! Mert az Efézusi levélben az van, hogy a nap ne nyugodjon le a ti haragotok mögött. Elment, és talán valami két aprócska dolgot gyónt meg. Hogy valakire neheztelt, vagy valami ilyesmit tudott összeszedni. És erre azt kérdezte a gyóntatószékből a pap, hogy a többi bűne hol van? Mi az, hogy a többi? Nincs nekem többi! Az 1János 1,9 alapján Jézus eltörölte az én bűneimet. Kijött onnan, és azt mondja, hogy többet oda nem megy vissza.

Egy másik esetben ment a megbízott, aki az egyházi adót szedi össze. Ez máshol is így van, hogy kimennek, és összeszedik. Együtt él két család, az idősebb és a fiatalabb generáció. Az előző évben a fiatalok azt mondták, hogy két helyre minek fizetni? Ha ide tartoznak, a Krisztus Szeretete Egyházba, akkor ezt az egyházat támogatják. Ráadásul a történelmi egyházak kapnak elég sok állami támogatást. Aztán a következő évben jött megint a beszédő, és mivel a fiatalok nem voltak otthon, a nagymama megkérdezte őket telefonon, hogy helyettük is kifizesse-e. Megkérdezték, hogy mama, hát mi hova járunk? Hova tartozunk? Hát nem a Krisztus Szeretete Egyházhoz tartozunk?

Ami a szívben van, az kijön a szájából bizonyos helyzetekben. Furcsának tűnik a helyi pásztornak, amikor esküvőre készül egy fiatal pár a helyi gyülekezetben, és egy kívülálló pásztor választanak, vagy egy kívülálló egyházat. De az Ige azt mondja, hogy a szívünk teljességéből szól a száj.

Onnan indultunk el, hogy végülis Jézustól mindent meg kellene kérdezni, hogy Uram, Te mit szólsz ehhez? Mi a Te akaratod ebben? A jó Pásztor hangját halljuk meg, és kövessük Őt. Egy biztos, hogy a ságvári legelőn levő bárány nem fog átmenni Nyimbe legelni csak úgy, magától, vagy Nagyberénybe, vagy akárhova. Nem fog elmenni, ő ott marad a pásztorával, itt, a ságvári réteken. Ha a pásztor tereli, akkor persze, oda megy. Elmegy a nyimi határba, amerre épp a jó legelő van. De nem pásztor nélkül! Érdemes odafigyelni ezekre, hogy az Úr Jézus hangját kövessük.

Köszönjük a türelmeteket! Mondjuk el együtt a megvallásunkat: *A Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Azaz a betegségtől, a fájdalomtól, a láztól és mindenféle kórtól, mert Jézus sebeivel én gyógyulást nyertem. Az a gyógyulás hozzám tartozik, én azt elveszem, az az enyém. Ellenállok a kísértőnek, megtiltom a pusztító bármilyen munkáját, a Jézus nevében! Én győztessé tettem Krisztusban, áldott vagyok Krisztusban, gyógyulást és gyarapodást nyertem Krisztus sebei által. Soha nem vallok kudarcot semmilyen szinten sem, mert a nagyobb lakik bennem. Ezért megvallom, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm, mert Ő füves legelőkön terelget engem, és túlcsondoló mértékben ellát engem. Hálát és köszönetet mondok, Atyám, hogy a Szent Szellemed bennem lakozik, és őrzőjártat végez a testem határain. Minden betolakodó kórokozót feltartóztat a Jézus nevében, és ami a testemben elromlott, azt helyreállítja. Én épnek látom magam az Ige tükrében. Köszönöm, Úr Jézus! Ámen.* – Bevettük a gyógyszert, aminek nincs mellékhatása.

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított engem minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehettünk vele! Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

**Jézus a bárányai előtt megy, vezeti őket,
azok pedig követik Őt. (Ján. 10,4)**